

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ר)

כ"ט כסלו התשפ"ב | פרשת: מקץ | גליון 173 - שנה ד'



העלון מוקדש לע"נ מור סבינו:
יהודה בן מולא אברהם ואסתר זצ"ל

זמנים לשבת קודש: מקץ.

ירושלים:	16:20*	17:11	17:44
תל אביב:	16:17	17:08	17:39
חיפה:	16:16	17:07	17:39
בית שמש:	16:20	17:11	17:43

*לנוהגים 40 דק' בירושלים: 16:00.
הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים' - שעון חורף.



שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, היום על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

בדיוק בזמן.

לחשך, זמן נתן ליוסף פמה שנים יעשה באפלה כבית
האסורים, כיון שהגיע הקץ חלם פרעה חלום.
מסופר על זוג שעמדו מתחת לחופה לאחר שהצעת
השידוך ביניהם ידעה עליות ומורדות, והנה ברגע
שהתכונן החתן לתת את הטבעת לאשתו המיועדת,
נפלה הטבעת על הרצפה, וצפו חששות שכביכול זה
סימן משמים שחתן וכלה אלה אינם מתאימים.

" לכל דבר זמן ברור מתי
הוא יקרה וגם אם זה נגד כל
הציפיות והתחזיות "

הרב שהיה מופקד על סידור הקידושין, חשש שדמיונות
אלו ח"ו יהרסו את הבית שבא להבנות, והסביר לציבור
ע"פ פרשתנו שלכל דבר ישנו את הזמן המיועד לו
משמים וככל הנראה החתן דגן בא להקדים את
הנישואין במסמר דקות ולכן נפלה מיזו הטבעת כדי
שתווצר התעכבות קטנה עד שיגיע הזמן המיועד להם
במזל טוב

ומזה נשאב אנו כוחות ועידוד שגם בזמני קושי ומשבר,
עלינו לדעת שישועת ה' יכולה להגיע אלינו כערף עין
ואין ידו של ה' קצרה מלהושיע אף בזמנים הקשים
ביותר, רק עלינו להאמין בו ולבטוח בו בכל ליבנו.

שמעון זלמן ומקור
זכר מרת ירחל

מוקדש להצלחת: יוסף חיים בן יעל הי"ו לברכה והצלחה אמיתית בכל מעשה ידיו, ובריאות איתנה. אמן.

'סימנים עשה'

'חנוכה'
על שום מה?

' בקיצע'ר '

ה' נותן חכמה לחכמים

הנרות של השופט מסיביר
סיפור לשבת.

פישרה של 'מידה כנגד מידה'
'פניני אוה"ח'.

ב"ה
גמ"ז
לרכי זזיים
בנשיאות הרב אייל עמרמי
שליט"א

גמרות שוטנשטיין,
וספרי טוש"ע.

הרבנים
עברנו לרח"ל
ישעיהו אבינועם ילין 11.

פלי: 054-844-86-83
או בקו המידע:
02-590-7438



בא להדליק את 'אור התורה' בלילות המסוגלים של מוצ"ש.

הלילות הארוכים של מוצאי השבת מחכים לך!
בא להיות שותף בלימוד התורה בזמני הפגרה,
להדליק את אור התורה, ובעז"ה לראות שפע ברכה והצלחה

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקר, חייג עכשיו: 052-7100-955.



עיני כולם הביטו בערגה בלהבה הקטנה שהחלה לרצד. מחשבותיהם נשאום הרחק-הרחק. כל אחד ואחד חשב על בית אביו ואימו, על הימים המאירים של ימי החנוכה ואווירתם המיוחדת.

ופתאום... דפיקה עזה בדלת. פתיל מחשבותיהם ניתק. עיניהם ננעצו בדלת הצריף הרעועה. כעבור רגע נפרצה הדלת ואל החדר נכנסו זקיפים חמושים משומרי המחנה. בצעקות ובקללות ככלו את ידי כולם והובילו למאסר.

בני החבורה הועמדו ל'משפט'. כללי המשחק היו ידועים מראש. במחנות הכפייה לא היה צורך בהאשמות מבוססות כדי לתפור תיק לאדם ולהאשימו במרידה. הם נכנסו אל תוך האולם הצר בבית-המשפט המאולתר. שופט חמור-סבר ישב בקדמת האולם, ומולו עמדו מרדכי וחבריו הצעירים. בהיותו המבוגר שבחבורה ויזום הרעיון, הטילו עליו מפקדי המחנה את מלוא האחריות למעשה.

הם ציפו לעונש חמור, ובכלל-זאת הופתעו לשמוע כי הם מואשמים במתן סיוע לאויב. "הצעירים הדליקו נרות כדי לאותת לאויב", אמר התובע. "על-כן יש להשית עליהם גזר-דין מוות!".

השופט פנה אל מרדכי ושאל: "יש לך מה לומר לזכותך?".

ליבו של מרדכי הלם בחזקה. הוא התגבר ושאל את השופט: "האם ההאשמה הזאת היא רק עליי או על כל חבריי?".

בקור-רוח מצמרר השיב השופט: "כל חבריך מורדים המתנגדים למשטר, ולכן העונש יושט על כולכם".

המשך בעמ' 4

סיביר הקפואה. מרדכי חנזין, בן למשפחה חסידית חמה באוקראינה, 'זכה' לשבת במחנות כפייה בסיביר עשרים ואחת שנה. הוא היה אחד מרבים שנאסרו על לא עוול בכפם, ונשלחו למחנות כפייה על-ידי השלטון הקומוניסטי. רבים מהם לא שרדו.

בכל שנות גלותו הצליח לשמור את השבת ולאכול אוכל כשר. שמירת הכשרות התאפשרה בזכות אימו החולה והזקנה, שהתמידה לשלוח לו חפצים בעלי ערך, ותמורתם קנה מהאסירים האחרים מזון כשר. במרוצת השנים עברו על מרדכי תלאות רבות. לא-אחת עמד מול סכנה ממשית לחייו, ואך בנס ניצל. בעוז-רוחו ובנשיאת-חן מיוחדת למד להסתדר עם הגרועים שבאויביו.

ימי החנוכה קרבו ובאו, ושאלת הדלקת הנרות הטרידה את מרדכי. הוא ידע היטב את הסכנה הכרוכה בדבר, אך היה נחוש לקיים את המצווה. עמו במחנה היו עוד שמונה-עשר צעירים יהודים, ומרדכי היה המבוגר מכולם. הצעירים התלהבו מיד והציעו רעיונות. אחד התנדב להכין פתילות משאריות בגדים. חברו הודיע שיכין מעין חנוכייה. האחרים הבטיחו להשיג מרגרינה, שתשמש במקום שמן...

ערב ראשון של חנוכה. הם סיכמו להיפגש במקום ובשעה שלא יעוררו חשד בעיני שומרי המחנה. בשעה המיועדת התגנבו זה אחר זה אל צריף חשוך והמתינו בהתרגשות לטקס ההדלקה.

כולם כבר היו בפנים. החנוכייה המאולתרת עמדה מוכנה על ארגז עץ. מרדכי נתכבד להדליק את הנר הראשון. בהתרגשות רבה ובקול רועד בירך את שלוש הברכות, בהדגישו את המילים "...בימים ההם בזמן הזה". קריאות 'אמן' נרגשות נשמעו מפי כל בני החבורה.

ה' מעניש מדה כנגד מידה - כדי שנדע מה צריך לתקן

מוקדש לזכות:

דניאל בן מהרין, ואסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק' ר' חיים בן עטר זע"א



ומוסיף רבינו הקדוש ומחדש, שיוסף גם ציוה להם שהם יבחרו את האחד מהאחים שהוא ישאר בבית האסורים, וזה דומה יותר למכירת יוסף, שהם בחרו את יוסף מתוך כל השבטים, גם כאן נהג עמם מידה כנגד מידה, שהם יבחרו אחד מהם.

ובלשון קודשו של רבינו הקדוש: 'צריך לתת טעם למה לא נתעוררו לחוש לאשמת אחיהם עד עתה. ואולי, כי קודם לא הרגישו, וחשבו כי אדם בעל בחירה ורצון להרע, ולא עון יוסף גורם, כי לדעתם מחויב היה להם, מה שאין כן כשאמר להם 'אחיכם אחד יאסר וגו' ויעשו כן, פירוש, יחדו הם אחד מהם, בזה נתעוררו מהנדמה כי הוא עון יוסף, כמו שהם נתאכזרו על אחיהם - לזה בא להם הצער בדרך זה שאסרו אחד מהם ביד איש נכרי. וכבר רשמתי בכמה מקומות כי העון יוליד בדמותו בצלמו בסוד אומרו (תהלים ס"ב) תשלם לאיש כמעשהו. וכמו כן הדברים כאן, שהכאיב להם לבם בצרת אחיהם'. עד כאן לשון קודשו. (אור החיים מקץ פרק מב פרק כא)

בפרשתינו מסופר, שיוסף הכניס את כל אחיו במשמר בבית האסורים למשך 3 ימים, ולאחר מכן השאיר רק את שמעון בבית האסורים, ואת שאר האחים שלח לארץ כנען להביא אליו את בנימין.

ומספרת התורה: 'ויאמרו איש אל אחיו, אָכַל אֲשָׁמִים אָנַחְנוּ עַל אָחִינוּ, ... בְּהִתְמַנְּנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ, עַל כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת'.

ושואל רבינו האור החיים הקדוש שאלה עצומה, מדוע נתעוררו השבטים שכל זה קרה להם בעוון מכירת יוסף, רק לאחר שאסר רק את שמעון לבדו, ואילו בתחילה כשאסר את כולם לא נתעוררו כלל???

ומתרץ רבינו הקדוש, שבתחילה לא נתעוררו אחי יוסף בתשובה, כי סברו שהם עשו כדון, ומה שיוסף יכול להזיקם כי הוא בעל בחירה, ואין זה הוכחה חטא שלהם, ורק לאחר שראו שהוא אסר אחד מהם במשמר, שזה דומה למעשה מכירת יוסף, נתעוררו שזה מידה כנגד מידה כנגד החטא שלהם.

	<p>זוכים לסגולה לכל הישועות כמובא בספרים הקדושים. ונכנסים להגרלה חודשית על פרסים שונים.</p>	<p>נרשמים בטלפון: 02-5-696-515 שלווחה <3 או במייל: ALONHLH@GMAIL.COM</p>	<p>אומרים בשולחן השבת את החידוש מרבנו האור החיים הק', (כל אחד לפי גילו והבתנו)</p>	<p>ב"ה מבצע 'ילדי אור החיים'</p>
--	---	--	---	--

לבריאות והצלחה:

יעל בת בתיה.
אסתר הדסה בת אילנה.
נועה בת אסתר הדסה.
אליה שאול בן מיטל.
אייל אליהו בן אילנה.
סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית.
שירלי בת דינה.
ישי משה בן כוכבה.
נתנאל אברהם בו כוכבה.

דוד ראובן בן נלי נעכא.
רבקה אפרת בת שרה.
משה בן סוניה.
אברהם בן דליה.
יוסף אברהם בן טובה.
נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון
דניאל בן מהרין, אסתר בת יעל - לרפוא"ש, וזש"ק.

לע"נ:

עזת אסתר בת מרים.
בוריה בורים בן ספירה.
יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה.
אברהם בבר חי בן שמחה אבלין.
דניאל בן סעדה.
מור בן מזי מזל.
יוסף בן משה וליאה.
זכריה בן שלום.
יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה.
נלי נעכא בת רבקה פרומט.
יהודה בן אסתר.
ברוך פרג' בן יצחק ומרים.
בתייה בת ראובן ופרחה.
שרח שרה בת ר' יצחק ורחל.

ת.נ.צ.ב.ה.

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.



בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:
זוג ספרים מהסדרה החינוכית:
'קומיקס סבא'

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com

או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

זה אני אשר הכרתני בעבר.
אשר אז שמי באוזת נזכר.
וכעת, אותו השם מביש בשתיים.
רק בתוספת עלה עין.
התדע מי אני? דייק בכל פרט, ולא,
פתרון קולע מאין.

זה צחקה!!!

החידה מפרשת וישלח:

במה שנענש נחש הקדמוני במחיתו.

זכו לתועלת הצמיחה מבני עשו כדוגמית מקצת קצתו.
הידעת למה חותר ומתכוון כתב החידה באמרתו?



הזוכה:

חיים קסטנבוים
הי"ו.
מודיעין עלית

פתרון החידה מפרשת וישלח:

(בראשית פרק ל"ו פסוק כ" רש"י)

יושבי הארץ. שהיו יושביה קודם שבא עשו לשם. ורבותינו דרשו (שבת פה). שהיו בקיאיין בישובה של ארץ, מלא קנה זה לזיתים, מלא קנה זה לגפנים, שהיו טועמין ויודעין אי זו נטיעה ראויה לה:

המשך סיפור לחנוכה מעמ' 2

מרדכי לא היה יכול עוד לכלוא את סערת-נפשו. כל עוד סבר כי רק הוא- עצמו ייענש בחומרה, היה מוכן לקבל זאת באומץ ובגאון, אולם הוא לא היה יכול לשאת את המחשבה שחבריו יומתו בגללו. וכי בלתי-נשלט פרץ מעיניו, ודמעותיו זלגו ללא הרף. שנים רבות של סבל התפרצו באחת.

השופט הביט בדממה במרדכי המתייפח, ולאחר כמה דקות מתוחות הורה לו להתקרב אליו. מרדכי עשה כדבריו, ואז שאלו השופט שוב, עדיין בקול זועף: "יש לך דבר-מה לומר להגנתך?"

מרדכי אזר את כל כוחו ואמר בהחלטיות: "יהודים אנחנו! בסך-הכול רצינו לקיים את מצוות דתנו ולהדליק נרות לכבוד חג החנוכה".

פני השופט השתנו מעט. הוא קם ממקומו והחל להתהלך אנה ואנה. פתאום פנה אל השומרים וביקש מהם לצאת עד שיקרא להם.

בבית-המשפט נותר השופט לבדו עם הצעירים היהודים. הוא פנה אל מרדכי ואמר: "נרות חנוכה אמרת? נרות חנוכה?". התרגשות מוזרה נשמעה בקולו, והוא המשיך: "היודע אתה כיצד מדליקים נרות חנוכה? הנה, אני אלמד אותך איך להדליק..."

היהודים הביטו בו בהשתאות, והשופט לקח את כל דפי האישום וקירב אותם, זה אחר זה, אל העששית שעמדה על שולחנו. בתוך דקות בערו הדפים ולא נותר מהם אלא אפר...

הצעירים עמדו נדהמים ולא העזו לפצות פה. לאחר מכן לחץ השופט על הכפתור וחיילי המשמר נכנסו. פני השופט הביעו שוב זעם ושאת-נפש, והוא הורה לשומרים לקחת את כל הצעירים ולפרסם במרחק הגון זה מזה, כדי שלא ייפגשו. "צעירים מורדים אלו אינם שווים אפילו את העונש המגיע להם", סינן לעבר החיילים.

אולם בית-המשפט התרוקן. רק מרדכי נותר על מקומו בעוד השופט קם לצאת. ואז גחן השופט לעברו ובקול חנוק מדמעות לחש באוזנו: "יהודי אני! מבקש אני ממך דבר אחד - אנא ספר לדורות הבאים איך מדליקים את נרות החנוכה..." (הובא ב'דרשו', 'שיחת השבוע')

אומרים אנו בחנוכה: "על הניסים ועל המלחמות..." (בנוסח אשכנז). ותמוה הדבר, מדוע מודים אנו על המלחמות, מתאים היה יותר להודות "על הניצחונות", וכי אוהבי מלחמות אנחנו?
והביאור: להודות על הניצחונות - מוקדם מדי. יהודי נלחם עם היצר כל עוד הוא חי, בינתיים אנו מודים על עצם הדבר שאנו נלחמים. על כך שבכל המצבים הקשים ביותר, יהודים אינם נכנעים אלא נלחמים בעוז ובגאווה על יהדותם...
(בשם הגאון ר' יוסף שלמה כהנמן זצ"ל)

לקבלת העלון מידי שבוע בפורמט דיגיטלי, ולתגובות,
ניתן לפנות במייל: ALONHLH@GMAIL.COM
או בהודעת ואצאפ למספר: 052-7100-955.
לתגובות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו המערכת:
02-5-696-515. שלוחה 3 < 3

מיוזם ברקאי
רב קווי: 1599-578-946
בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'
ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'
או ב'נדרים פון': 03-763-0585.
- שלוחה: 6500.

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:
"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.
טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com
פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

